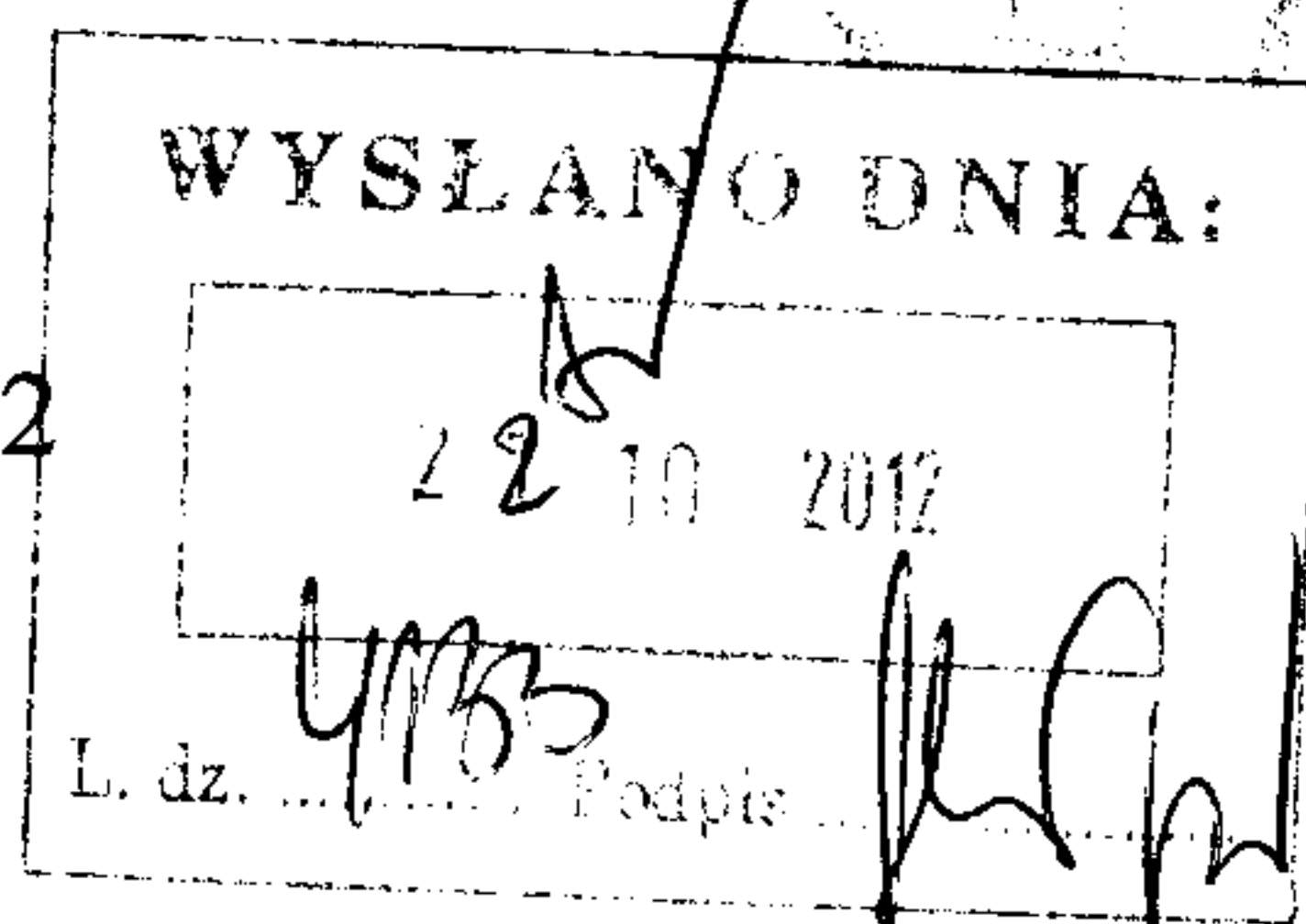

REGIONALNA IZBA OBRACHUNKOWA
ul. Targowa 111-112 (25)
Kielce 25-0201 KIELCE
290339370

WI- 44/ 4133 /2012

Kielce, dnia 12. 10. 2012 r.

Pan

Tadeusz Balchanowski

Burmistrz Miasta i Gminy

Suchedniów

W odpowiedzi na wniosek o udzielenie wyjaśnienia w zakresie stosowania przepisów o finansach publicznych, który wpłynął w dniu 20. 09. 2012 r., Regionalna Izba Obrachunkowa w Kielcach informuje, że jak wynika z przepisu art. 18 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89 poz. 625 ze zm.) oraz wyjaśnienia Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 17. 08. 2012 r. znak: TA4AN-0781/3435/12 do zadań własnych gminy w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną należy finansowanie oświetlenia ulic, placów i dróg publicznych znajdujących się na terenie gminy (przepis ten nie ma zastosowania do autostrad i dróg ekspresowych w rozumieniu przepisów o autostradach płatnych). Przez finansowanie oświetlenia należy rozumieć finansowanie kosztów energii elektrycznej pobranej przez punkty świetlne oraz koszty ich budowy i utrzymania, o czym stanowi art. 3 pkt 22 ustawy Prawo energetyczne.

Sprawa zaliczenia drogi S7 do określonej kategorii dróg i związanymi z tym obowiązkami gminy w zakresie finansowania oświetlenia została wyjaśniona w powołanym piśmie Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, które zostało przesłane Panu Burmistrzowi.

Krajowa Rada Regionalnych Izb Obrachunkowych, w piśmie z dnia 25 kwietnia 2008 r. w sprawie finansowania oświetlenia dróg publicznych przez gminy zważyła co następuje:

„W sytuacji, gdy właścicielem instalacji oświetleniowej jest gmina, ponosi ona koszty zakupu energii elektrycznej i usługi przesyłowej zgodnie z taryfami zakładu energetycznego na podstawie otrzymanych faktur. Zadanie utrzymania urządzeń gmina może powierzyć własnej jednostce organizacyjnej lub też wybranemu, w trybie ustawy Prawo zamówień publicznych, podmiotowi. Nie ma również w tym przypadku żadnych przeciwwskazań do ponoszenia przez gminę jakichkolwiek nakładów na modernizację.

- W przypadku, gdy instalacja oświetleniowa stanowi własność zakładu energetycznego gmina nie jest w żaden sposób uprawniona do ponoszenia nakładów na modernizację punktów świetlnych, nie będących jej własnością. Ponoszone w tym celu wydatki inwestycyjne gmin z racji swej istoty powodowałyby nie tylko udoskonalenie, ale i jednocześnie zwiększenie wartości obcego majątku. Zwykle utrzymanie punktów świetlnych, o których mowa w art. 3 pkt 22 ustawy Prawo energetyczne nie obejmuje swym zakresem modernizacji.”

W ocenie Izby, skoro infrastruktura oświetleniowa stanowi własność GDDKiA, do obowiązków gminy należy jedynie finansowanie zakupu energii elektrycznej, na podstawie otrzymanych faktur. Wymóg utrzymania okresu trwałości projektu nie stoi na przeszkodzie w przejęciu przez gminę obowiązku finansowania zakupu energii elektrycznej do oświetlenia drogi.

Sprawa pobierania opłat elektronicznych tzw. viaToll uregulowana została przepisami art. 13ha ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19 poz. 115 ze zm.) i wydanym na tej podstawie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 marca 2011 r. w sprawie dróg krajowych lub ich odcinków, na których pobiera się opłatę elektroniczną, oraz wysokości stawek opłaty elektronicznej. W załączniku Nr 1 do rozporządzenia w pkt 11 lit. d wymieniona została droga ekspresowa S7 na odcinku Skarżysko-Kamienna (z obwodnicą Skarżyska-Kamiennej)- węzeł Kielce-Północ, jako odcinek drogi krajowej klasy S, na której pobiera się opłatę elektroniczną. Opłatę elektroniczną pobiera Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad i stanowi ona przychód Krajowego Funduszu Drogowego, o czym stanowi przepis art. 13hb ust. 1 i 2 ustawy. W ocenie Izby opłata elektroniczna nie jest tożsama z opłatą za przejazd w rozumieniu ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. 2012 poz. 931 ze zm.).

Z przepisu § 110 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43 poz. 430 ze zm.) wynika, iż droga w zależności od potrzeb może być wyposażona w obiekty i urządzenia obsługi uczestników ruchu. Do obiektów tych i urządzeń zalicza się w szczególności MOP, punkty kontroli samochodów ciężarowych, MPO, zatoki postojowe, zatoki autobusowe, perony tramwajowe, pętle autobusowe, place do zawracania, mijanki, przejścia dla pieszych. Zgodnie z § 112 ust. 1 rozporządzenia MOP na drodze klasy S powinien zapewnić obsługę uczestników ruchu w zakresie, o którym mowa w § 114. Rodzaje MOP, o których mowa w § 114 ustala się w programie zagospodarowania drogi, o czym stanowi § 115 ust. 1 rozporządzenia.

W ocenie Izby, MOP stanowi integralną część drogi, a jego wyposażenie określone jest w programie zagospodarowania drogi. Korzystanie z oświetlenia drogi przez stację paliw, w zakresie oświetlenia terenu MOP i wjazdu, uzależnione jest od rodzaju MOP określonego w programie zagospodarowania drogi.

Art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19 poz. 115 ze zm.) stanowi, że grunty w pasie drogowym, będące w trwałym zarządzie zarządu drogi (a jeżeli zarząd jako jednostka nie został utworzony- zarządcy drogi), zarząd ten może oddawać w najem, dzierżawę albo je użyczać, w drodze umowy, na cele związane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, a także na cele związane z potrzebami obsługi użytkowników ruchu. Zarząd drogi może pobierać z tytułu najmu lub dzierżawy opłaty w wysokości ustalonej w umowie.

Przewodnik
Kierownik
[Podpis]
[Data]

[Podpis]
[Data]